

Drodzy Rodzice! Wychodząc naprzeciw ustaleniom Ministra Edukacji Narodowej od 25 marca rozpoczynamy realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Podstawa ta obejmuje wiele obszarów rozwoju dziecka, w związku z którymi przygotowujemy codzienne zajęcia- wcześniej w przedszkolu, obecnie zdalnie. Podstawa jest rozplanowywana na 5 godzin tak, jak to było, gdy spotykaliśmy się w placówce. Zgodnie z tym zwracamy się z prośbą, aby w miarę Państwa możliwości w codziennym funkcjonowaniu dzieci:

- **przynajmniej 1 godzinę dzieci miały na indywidualną zabawę** lub zabawy z rodzeństwem według ich własnych pomysłów, to znaczy bez ingerencji osób dorosłych w to, jak przebiega zabawa. Chodzi o to, aby rozwijać dziecięcą kreatywność, pomysłowość, relacje między rodzeństwem, aby dzieci mogły same wykorzystywać drzemający w nich potencjał. Zabawa dowolna to również wspieranie trening umiejętności społecznych, a więc bycia ze sobą, zgodnego współdziałania, właściwego stosunku do zabawki, umiejętności dzielenia się zabawkami.
- **miały przeznaczony czas na codzienne czynności higieniczne – porządkowe** (w przedszkolu podczas 5- godzinnego pobytu zajmuje nam to ok. 2 godziny) takie, jak samodzielne rozbieranie się, ubieranie, toaleta, mycie zębów, spożywanie posiłków. Bardzo zachęcamy, aby zwracać uwagę na rozwijanie samodzielności w tym zakresie. Wasze Pociechy naprawdę świetnie sobie radzą z tymi czynnościami! Szczególnie ważne jest spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze, bez włączonych bajek itp., aby dzieci mogły się skupić na jedzeniu.
- **ok. 1 godzinę mogły spędzić na świeżym powietrzu** w tym też jest czas na samodzielne przygotowanie się do wyjścia- włożenie butów, kurtki, czapki, szalika itp. Młodsze dzieci mogą potrzebować pomocy przy zapięciu kurtki, wiązaniu kokardek. Starsze zaś (5, 6-lat) powinny sobie już z tym radzić same. Pobyt na świeżym powietrzu powinien być dla dziecka czasem spędzonym na swobodnej zabawie, przy tej okazji możemy proponować mu jazdę na rowerze, hulajnodze, grę w piłkę, gimnastykę itp. Wszystkie te czynności w sposób nieoceniony wpływają na prawidłowy rozwój wszystkich struktur mózgowych. **Pamiętajmy jednak o zapewnieniu bezpieczeństwa w czasie pandemii! Zabawa dziecka na powietrzu powinna odbywać się w obrębie podwórka, bez kontaktu z osobami innymi niż domownicy.** Nie wskazane jest wychodzenie na plac zabaw, do parku itp., czyli do miejsc, w których możemy mieć kontakt z innymi.
- **nie więcej niż 1 godzinę (w przypadku dzieci 3 i 4-letnich), a maksymalnie 1,5 godz. (w przypadku dzieci 5 i 6-letnich) dzieci powinny przeznaczyć na zabawy dydaktyczne i zajęcia edukacyjne, czyli takie, które wprowadzają nowe dla dzieci treści.** Ta tematyka właśnie będzie do Państwa przesyłana przez wychowawców poszczególnych grup do codziennej realizacji. Pamiętajmy jednak, że w szczególności młodsze dzieci (3, 4-letnie), ale również i starsze (5, 6-letnie) **najlepiej przyswajają nowe rzeczy poprzez zabawę.** Cykle realizacji materiału muszą być krótkie. Dzieci nie wytrzymają całej godziny jednorazowo. Warto dzielić je na np. na cztery 15-minutowe etapy, maksymalnie dwa 30 minutowe (to głównie dla starszaków). Pamiętajmy również, że kluczową sprawą w realizacji tych treści jest **KONSEKWENCJA**, żeby dzieci nie miały braków w żadnym obszarze.

Na końcu przesyłamy dla Państwa link, pod którym znajdziecie wiele ciekawych, dodatkowych kart pracy, kolorowanek i innych materiałów. Są to ćwiczenia wyłącznie dla dzieci chętnych, do wesołego urozmaicenia dnia. https://eduzabawy.com/karty_pracy/

Informacja

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu MEN z dnia 20.03.2020r. pedagog szkolny jest dostępny dla uczniów, rodziców i wychowawców/ nauczycieli w godzinach swojej pracy pod adresem e - mail: pedagog.as@onet.pl

Anna Świątek - pedagog szkolny.

dzień tygodnia godziny pracy pedagoga szkolnego

poniedziałek	7.45 – 11.30	12.30- 14.00
środa	7.45 – 12.30	
czwartek	7.45 – 14.00	
piątek	7.45- 12.30	

Informacja dla rodziców!

Akademia Edukacji i Rozwoju Majki Jeżowskiej informuje, że:

W każdy poniedziałek prowadzimy bezpłatne zajęcia ruchowo – muzyczne dla dzieci w wieku do 6 r.ż. oraz w wieku 7 – 10 lat. Obecnie ogląda nas około 4 tys dzieci. A chciałobyśmy, aby z zajęć skorzystało jeszcze więcej dzieci.

- **O godz. 10.30 odbywają się warsztaty Baby Dance.** Baby Dance to zabawa muzyką, piosenką i tańcem dla dzieci do 6 r.ż.
- **O godz. 11.30 odbywają się warsztaty Dzieciak sam w domu.** Dzieciak sam w domu to warsztaty ruchowo – muzyczne, w których tanecznie zwiedzamy świat, uczymy się nowych rzeczy i wprawiam w ruch ciała dzieci w wieku 7 – 10 lat.

Prowadzi Joanna Bąk – Instruktor tańca, edukator muzyką i ruchem. Serce Akademii. Współprowadzi Beata Kaczor – trener mentalny, mózg Akademii.

Zajęcia pięknie uzupełniają warsztaty ruchowo – muzyczne dla dzieci przedszkolnych. Jak również stanowią uzupełnienie zajęć muzycznych. Podajemy link do zapisów i do fragmentu zajęć: www.majka.tv

Realizacja podstawy programowej przygotowana przez wychowawców
poszczególnych grup przedszkolnych na dzień 06. 05. 2020 r.

Drodzy Rodzice, przypominamy o gromadzeniu prac
(plastycznych oraz ćwiczeń w kartach pracy,
wyprawkach) wykonywanych przez dzieci (dotyczy
każdej grupy przedszkolnej).

06.05.2020r. (środa) dla 3-latków cała GRUPA „PSZCZÓŁKI”

Blok : Moja miejscowość, mój region

Temat: Najpiękniejszy dom

Cele:

- usprawnianie pamięci
- rozwijanie umiejętności matematycznych
- rozbudzanie zainteresowania najbliższą okolicą
- rozwijanie sprawności dłoni i palców
- poznawanie prawidłowej artykulacji głoski „d”
- poszerzanie doświadczeń plastycznych

1. Wysłuchanie poznanej poprzedniego dnia piosenki. Utrwalenie refrenu.
2. „Liczenie schodów”- zabawa matematyczna, do której wykorzystujemy klocki lego. Dziecko zgodnie z instrukcją dorosłego układa klocki schodkowo, wskazuje palcem kolejne klocki i liczy je: pierwszy stopień, drugi stopień, trzeci stopień, czwarty stopień, piąty stopień. (Ewentualnie dalej, w zakresie swoich możliwości. Zabawę można też przeprowadzić na zwykłych schodach, jeżeli są w domu.) Klocki lego można zastąpić innymi.
3. „Liczenie pięter”- ciąg dalszy zabawy matematycznej. Dziecko z klocków lego buduje fundament- parter dla wieży, następnie buduje wieżę z kolorowych klocków. Wspólnie z dorosłym liczy piętra używając liczebników porządkowych: pierwsze, drugie, trzecie, czwarte, piąte. (Ewentualnie dalej w dostępnym dla dziecka zakresie.)

4. „Do czego są potrzebne klucze?”- rozmowa z dzieckiem. Dorosły pokazuje dziecku różne klucze i wspólnie zastanawiają się do czego są potrzebne, do otwierania i zamykania drzwi mieszkania, domu lub garażu, do kłódki, do samochodu, do zapięcia rowerowego, do walizki itp.
5. „Różne zamknięcia”- zabawa manipulacyjna. W tej zabawie wykorzystujemy makietę manipulacyjną z różnymi zamkami (jeśli dziecko taką posiada lub można mu zrobić) lub umożliwiamy dziecku otwieranie różnych zamków w domu i w pomieszczeniach gospodarczych- kłódki, skoble, zasuwki, haczyki, rzepy, suwaki, guziki, sznurowadła oraz umożliwiamy manipulowanie przedmiotami, które mają zamknięcia, np.: skrzyneczki, kuferki itp.
6. Ćwiczenia logopedyczne usprawniające narządy mowy – język, wargi, żuchwę. Dziecko pracuje z lusterkiem, najlepiej małym. Dorosły demonstruje prawidłowe wykonywanie ćwiczeń, powtarzając je kilkakrotnie.

W mieście stoi sygnalizator świetlny – gdy świeci zielone światło: dziecko unosi język do góry, gdy świeci czerwone światło – język umieszcza za dolnymi zębami.

Samochody – dziecko naśladuje jazdę samochodem: czubek języka przesuwa po podniebieniu od zębów w stronę gardła, kilkakrotnie powtarzając ten ruch.

Wieżowiec – w wieżowcu winda kursuje raz w górę, raz w dół. Dziecko wykonuje ruch językiem, unosząc go raz w stronę nosa, a raz w stronę brody.

Przedszkolaki – w przedszkolu pani wita się rano z dziećmi. Dziecko dotyka czubkiem języka do każdego zęba na górze i każdego zęba na dole.

Konik – dziecko naśladuje stukot kopyt konia: odbija język od podniebienia, jednocześnie rozciągając, a następnie ściągają wargi w dziobek.

Krowa – dziecko naśladuje ruch żucia, pokazując, jak krowa na łące je trawę.

Traktor jeździ w koło po polu – dziecko unosi czubek języka na górną wargę i wykonuje koliste ruchy po górnej i po dolnej wardze.

7. Prezentowanie prawidłowej artykulacji głoski „d”. Dziecko nadal pracuje z lusterkiem. Dorosły objaśnia i pokazuje prawidłową artykulację głoski „d”. Prezentuje głoskę „d” przy szeroko otwartej jamie ustnej, tak aby dziecko widziało pracę języka. Dziecko powtarza za dorosłym głoskę „d”, kontrolując w lusterku pracę języka. Następnie powtarza sylaby: da, do, de, du, dy.

Głoska „d” jest głoską przedniojęzykowo-zębową, powstaje przez uniesienie czubka języka za górne zęby, gdzie następuje zwarcie go z podniebieniem i lekkie opuszczenie w dół.

8. Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza B. Szelańskiej „Moja miejscowość”. Dorosły czyta wiersz, następnie pyta dziecko: Czym różnią się domy na wsi i w mieście? Powtarza wiersz, a dziecko z nim fragment tekstu: „Da, do, du, da, do, da. W pięknym domu mieszkam ja!”

„Moja miejscowość”

Ile bloków stoi w mieście!

Jedne duże, inne małe.
 Ten jest żółty, tamten szary,
 a te obok – całkiem białe.
 Mkną ulicą samochody;
 wszędzie pełno zakamarków.
 By odpocząć od hałasu,
 zawsze można iść do parku.
 Da, do, du, da, do, da,
 w pięknym domu mieszkam ja!
 Na wsi domów jest niewiele;
 spokój zwykle tam panuje.
 Za dnia słyszać śpiew skowronka,
 nocą sowa pohukuje.
 Czasem piesek przerwie ciszę,
 kiedy biega po ogrodzie.
 Kogut pieje, krowa muczy,
 kaczka kwacze gdzieś na wodzie.
 Da, do, du, da, do, da,
 w pięknym domu mieszkam ja!
 Czy to miasto, czy też wioska,
 wielkie bloki, małe domy,
 najważniejsze, by prócz domu
 mieć rodzinę i znajomych!
 Da, do, du, da, do, da,
 w pięknym domu mieszkam ja!

9. Nuka na pamięć fragmentu przeczytanego wiersza. Dorosły kilkakrotnie recytuje ostatnią zwrotkę wiersza, a dziecko powtarza. Dorosły zwraca dziecku uwagę, że nie ważne w jakim domu się mieszka, ale najważniejsze, aby panowała w nim miłość i zgoda ☺

Czy to miasto, czy też wioska,
 wielkie bloki, małe domy,
 najważniejsze, by prócz domu
 mieć rodzinę i znajomych!
 Da, do, du, da, do, da,
 w pięknym domu mieszkam ja!

10. „Klucz do domu”- zabawa plastyczna. Do zabawy wykorzystujemy masę solną, wałek i różnego rodzaju klucze (im większe klucze, tym lepiej). Dziecko wykonuje odciski kluczy w rozwałkowanym kawałku masy solnej. Po zastygnięciu maluje klucze farbami lub lakierem do paznokci.

Przepis na masę solną: połączyć ze sobą dwa składniki: mąkę i sól w proporcji 2 do 1, na przykład: na 1 szklanki mąki dodaj $\frac{1}{2}$ szklanki soli, a na 2 szklanki mąki - 1 szklankę soli. Do tej mieszaniny dodajemy wodę tak, aby powstała łączna, zbita masa.

Opracował wychowawca-Marlena Reda

06.05 (środa) dla 4-latków cała GRUPA „BIEDRONKI”

Blok „Wiosna na wsi”

Temat: Na wiejskim podwórku.

Cele:

- rozwijanie umiejętności klasyfikowania,
- rozwijanie umiejętności liczenia,
- rozwijanie sprawności ruchowej.

1. Rytmiczne dzielenie nazw zwierząt (na sylaby). Rozpoznawanie nazw zwierząt wypowiedzianych sylabami.

Obrazki lub zdjęcia przedstawiające zwierzęta wiejskie, klocki.

Dorosły układa na stole sylwety różnych wiejskich zwierząt. Następnie rytmicznie (sylabami) wymawia ich nazwy. Dziecko łączy sylaby, wypowiada całe słowo i wskazuje obrazek. Następnie ponownie dzieli nazwę rytmicznie (na sylaby), układa odpowiednią liczbę klocków (tyle, ile jest sylab), głośno je liczy i podaje wynik.

Wymawiać sylaby może również dziecko. Wtedy dorosły odgaduje słowo i wskazuje odpowiedni obrazek.

2. Segregowanie i przeliczanie elementów zbioru.

Obrazki zwierząt wiejskich, dwie obręcze (lub np. dwa pojemniki)

Dziecko układa przed sobą obrazki zwierząt wiejskich. Dorosły umieszcza obok dwie obręcze. Pyta, czy można podzielić te zwierzęta na dwie grupy. Dziecko podaje propozycje (np. zwierzęta, które mają dwie lub cztery nogi) i układa odpowiednio obrazki zwierząt w obręczach. Przy pomocy dorosłego przelicza elementy zbiorów.

Układa obrazki parami, sprawdza, których zwierząt jest więcej. Dorosły pyta, czy ma jeszcze jakieś inne propozycje dotyczące podziału tych obrazków zwierząt na grupy. Jeśli nie, wyjaśnia, że można jeszcze dokonać podziału w zależności od tego, czy zwierzę jest ptakiem, czy nim nie jest. Pyta: *Jakie charakterystyczne cechy mają ptaki?* (Skrzydła, dzioby, pióra). Dziecko układa właściwe obrazki w obręczach – w jednej ptaki, w drugiej pozostałe zwierzęta.

Dorosły wskazuje obręcz, w której znajdują się zwierzęta niebędące ptakami. Wyjaśnia, że są to ssaki, czyli zwierzęta, które po urodzeniu odżywiają się mlekiem matki.

3. Karta pracy, cz. 4, nr 36.

Dziecko:

- łączy obrazki zwierząt z ich cieniami,
- rysuje w ogonie każdego koguta tyle piór, ile wskazuje liczba kropek na karteczce.

4. Zabawa ruchowa „Pora karmienia”.

Dziecko naśladuje sposób poruszania się kury. Na sygnał dorosłego zatrzymuje się, kuca i stuka palcem wskazującym w podłogę – je ziarenka.

5. Ćwiczenia stóp.

Dziecko siada w siadzie skulnym. Układa przed stopami kulkę z gazety (ziarenko). Na sygnał dorosłego kładzie stopy na kulce i przesuwa ją naprzemiennie: do przodu i do tyłu (stopami po podłodze).

6. Ćwiczenie oddechowe.

Dziecko leży na brzuchu. Kulkę z papieru układa przed sobą. Starają się dmuchnąć na kulkę

tak mocno, aby przesunęła się w dowolną stronę.

7. Dla chętnych

Kolorowanie/ malowanie farbami wybranych rysunków zwierząt z wiejskiego podwórka.

Martyna Różak

06.05 (środa) dla GRUPY „ŻABKI”

(tu podział na dzieci, które miały 4 lata, gdy rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy i dzieci, które rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy, gdy miały 5 lat)

Dzieci 4-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Wiosna na wsi”

Temat: Zwierzęta wiejskie i ich dzieci.

Cele:

- utrwalanie nazw i wyglądu zwierząt wiejskich – dorosłych i młodych,
- zwracanie uwagi na różnice w wyglądzie osobników – dorosłego i młodego,

1. Rozwiązywanie zagadek:

*Na śniadanie owies je,
czasem rżeniem wita cię.
(koń)*

*Ma ryjek różowy i małe kopytka.
Wszystko ładnie zjada ze swego korytka.
(świnia)*

*Ptak domowy, jajka znosi
i o ziarnka, gdacząc, prosi.
(kura)*

*Je trawę na łące, czasem łaty ma.
A gdy rolnik ją wydoi, to mu mleko da.
(krowa)*

*Kiedy idzie polną ścieżką,
kwacze głośno: kwa, kwa, kwa.
(kaczka)*

2. Przyporządkowywanie młodych zwierząt do zwierząt dorosłych.
Wskazywanie różnic między nimi.
Potrzebne będą: obrazki młodych zwierząt wiejskich: kury, konia, świni, kaczki, krowy. Osoba dorosła informuje dziecko, że każde dorosłe zwierzę przybyło ze swoim dzieckiem. Układa zdjęcia młodych zwierząt. Dziecko wskazuje odpowiednie zdjęcia, wymawia głośno nazwy młodych osobników i łączy w pary mamę i jej dziecko – układa obrazki zwierząt blisko siebie. Następnie dokładnie przygląda się im i porównuje wygląd zwierząt, określając najważniejsze różnice między nimi (np. kolor dorosłej kaczki i małego kaczątka).
3. Zabawa ruchowa Jakie to zwierzątko?
Potrzebna będzie: kostka ze ściankami w kolorach: białym, brązowym, różowym, żółtym, czarnym, niebieskim.
Osoba dorosła pokazuje dziecku kostkę, która ma każdą ściankę w innym kolorze:
brązowa to źrebię,
czarna to cielę,
biała to kaczę,
różowa to prosię,
żółta to kurczę,
a niebieska to dowolne młode zwierzę.
Dziecko rzuca kostką i odgaduje nazwę zwierzątka, po czym naśladuje sposób jego poruszania się i głos.
4. Karty pracy, cz. 2, nr 34–35.
Dziecko:
 - odszukuje wśród naklejek zdjęcia młodych osobników zwierząt przedstawionych na obrazku,
 - nakleja je obok rodziców,
 - naśladuje odgłosy zwierząt – młodych i dorosłych,
 - nazywa zwierzęta, które są na zdjęciach; otacza pętlami zwierzęta, które są zwrócone w tę samą stronę.
5. Rytmiczne dzielenie nazw zwierząt (na sylaby).
Rozpoznawanie nazw zwierząt wypowiedzianych sylabami.
Obrazki lub zdjęcia przedstawiające zwierzęta wiejskie, klocki. Dorosły układa na stole sylwety różnych wiejskich zwierząt (można wykorzystać pomoce z poprzednich zajęć). Następnie rytmicznie (sylabami) wymawia ich nazwy. Dziecko łączy sylaby, wypowiada całe słowo i wskazuje odpowiedni obrazek. Następnie ponownie dzieli nazwę rytmicznie (na sylaby), układa odpowiednią liczbę klocków, głośno je liczy i podaje wynik.
6. Zabawa konstrukcyjna – budowanie domu dla ulubionego wiejskiego zwierzęcia.

Klocki, zdjęcia dowolnych zwierząt wiejskich. Osoba dorosła układa na stole zdjęcia dowolnych zwierząt wiejskich. Dziecko wskazuje swoje ulubione zwierzę. Uzasadnia wybór. Następnie buduje dla tego zwierzęcia dom z klocków i nadają mu nazwę.

Opracowała: Martyna Bogusz

Dzieci 5-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Wiosna na wsi”

Temat: Tyle stóp, tyle kroków.

Cele:

- rozwijanie mowy;
- rozwijanie umiejętności mierzenia,
- mierzenie długości stopami, krokami,

1. Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Teresy Fiutowskiej Podwórkowa awantura.

*Kura gdacze, kaczka kwacze –
goni kurę mokrą raczej.
Gęś też syczy, kogut pieje.
Gwałtu! Rety! Co się dzieje?
Ryczy krowa, świnia kwiczy,
a indyk się rozindyczył.
Kot mysz goni, głośno miauczy.
– Dość awantur! Już wystarczy!
Tak pies Burek głośno szczeka
i już słyhać go z daleka.
Koza meczy:
mee, mee, mee...
– Czego psisko mądrzy się?
Dla ochłody – wiadro wody
poleją na głowy, brody!
Wyszły z mody awantury!
A sio, gęsi, a sio, kury!
– Powiedziała, co wiedziała,
białą brodą pokiwała,
pochyliła nisko rogi.
– Cisza! Spokój!
Zejść mi z drogi!*

*Awantura się skończyła,
bo ta koza groźna była.*

2. Rodzic wyjaśnia niezrozumiałe zwroty, a następnie pyta:
- Które zwierzęta brały udział w podwórkowej awanturze?
 - Jakie zwierzę próbowało je uspokoić? W jaki sposób to zrobiło?
- Osoba dorosła zwraca uwagę na głosy, jakie wydawały zwierzęta.

3. *Opowieść ruchowa przy muzyce – Wycieczka na wieś.*

Nadeszła wiosna. Na wsi jest zielono i radośnie. (Dziecko maszeruje po pokoju w dowolnym kierunku). Odwiedzamy wiejską zagrodę. Straszny tutaj gwar. Widać domowe zwierzęta: owce, krowy, świnie, kaczki, gęsi, kury, indyki. (osoba dorosła wymienia nazwy gatunków zwierząt, dziecko naśladuje ich charakterystyczne głosy). Patrzcie, przyfrunęły bociany. Wysoko na dachu domu mają swoje gniazdo. (Dziecko robi daszek nad oczami, spogląda w górę. Następnie naśladuje charakterystyczne ruchy i klekot bociana). Za płotem gospodarstwa widać pole. Rośnie na nim zboże. Zamieniamy się w trawy i kłosa zbóż. (Dziecko przechodzi do przysiadu, Na hasło: Rośniemy, dziecko powoli wstaje). Na łące pojawiają się zające. Małe zajączki chcą się bawić. Chowają się w trawie. Widać ich duże uszy. (dziecko naśladuje ruchy zajączków). W ogrodach kwitną piękne kwiaty, ich kielichy otwierają się do słońeczka. (Unosi ręce w górę, naśladuje otwierający się do słońca kielich kwiatów). Za domem jest sad. Przez chwilę odpoczniemy w cieniu drzew, słuchając świergotu ptaków. (Dziecko kładzie się na plecach. Umieszcza ręce na przeponie i miarowo oddycha).

4. *Zajęcia 1. Długi, krótki – ćwiczenia w mierzeniu długości.*

Ćwiczenia dotyczące zrozumienia stałości miary.

Osiem jednakowych klocków w dwóch różnych kolorach.

Osoba dorosła układa z klocków dwie drogi

(każda składa się z czterech klocków w tym samym kolorze, np. droga czerwona i droga żółta).

Dwie drogi równoległe.

— — — —

— — — —

Osoba dorosła pyta: - Czy obie drogi mają taką samą długość?

- *Jedna z dróg zakręca.*

— — — —
— — — —

- Osoba dorosła pyta: Czy teraz drogi mają taką samą długość?

– Dłaczego uważasz, że czerwona droga jest dłuższa?

Rodzic wraca jeszcze raz do pierwszego przypadku.

– Czy drogi mają taką samą długość?

– Dlaczego tak uważasz?
Jedna z dróg zakręca.

– Czy drogi nadal mają taką samą długość?
– Jak można udowodnić, że są tej samej długości?
(Drogi mają taką samą długość, bo nadal są te same cztery klocki, tylko przesunięte).

5. Mierzenie szerokości dywanu stopa za stopą.

Mały dywan. Dziecko mierzy szerokość dywanu, stawiając stopę przed stopą (palec jednej stopy dotyka piąty drugiej stopy) i głośno licząc. Następnie rodzic mierzy szerokość dywanu stopa za stopą i głośno liczy.

– Dlaczego wyszły nam różne wyniki?
– Czy nasze stopy są jednakowej długości?

• *Mierzenie długości dywanu krokami. Mały dywan. Dziecko mierzy długość dywanu krokami, które głośno liczy.*

• *Pokaz linijki, miarki krawieckiej. Linijka, mały dywan. Osoba dorosła mierzy linijką długość małego dywanu.*

6. Karta pracy, cz. 4, s. 6-8.

Opracowała: Martyna Bogusz

06.05.2020r. (środa) Dzieci 4 i 5-letnie w grupie „Motylki”

Blok : „Wiosna na wsi”.

Temat: Rozmowy na wiejskim podwórku.

Cele:

- rozwijanie umiejętności klasyfikowania,
- rozwijanie umiejętności liczenia,
- rozwijanie sprawności ruchowej,

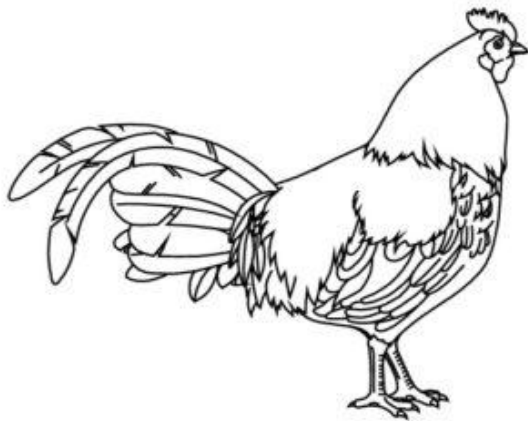
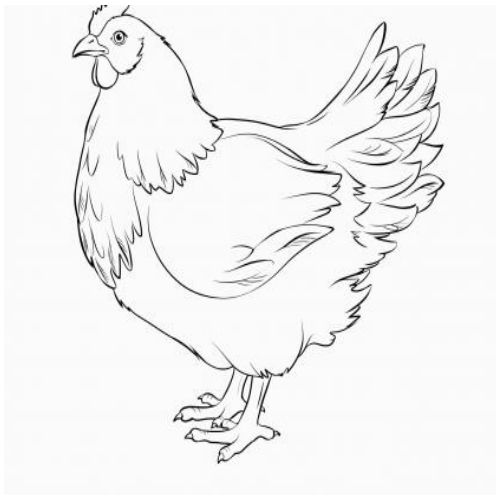
1. Utrwalenie nazw dorosłych zwierząt i ich młodych poznane wczoraj(karty pracy str.34-35)

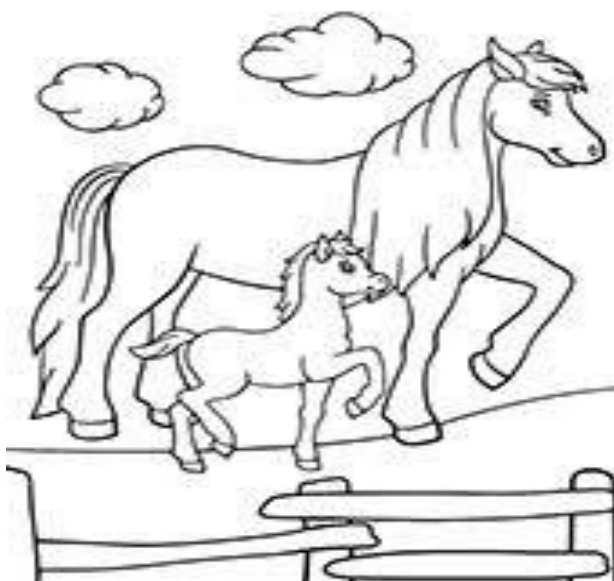
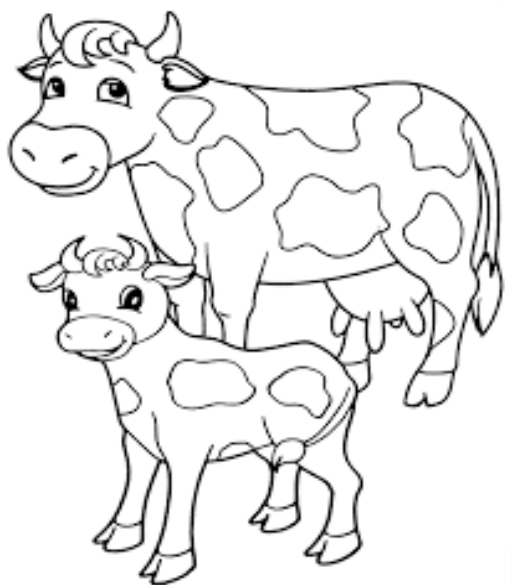
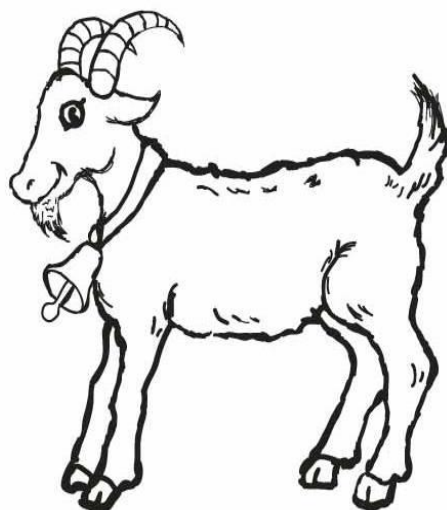
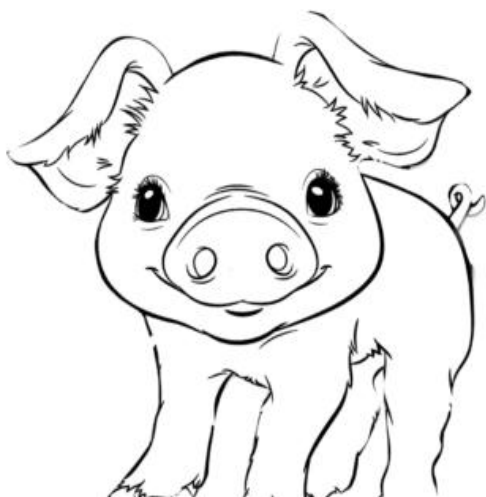
2. Wysłuchanie wierszyka i powtarzanie dźwięków wydawanych przez zwierzęta –
Ćwiczenia ortofoniczne

*Zapraszam dzieci na bajkę,
w której kot pali fajkę –
pyku, pyku, pyk.*

*Ja sama jej nie pamiętam,
więc bajkę powiedzą zwierzęta.
– Ko, ko – kokoszka zaczęła
i szybko odfrunęła.
– Kukuryku! – zapiał kogutek
i jeszcze szybciej uciekł.
– Gul, gul – indyki pisnęły.
– Mee – potem kozy zaczęły.
– Gę, gę – gąski zagęgały,
lecz bajki mówić nie chciały.
– Kwa, kwa – kaczki krzyknęły.
– Kwi, kwi – świnki kwiknęły.
– Muuu – głośno ryknęła krowa.
– Beee – baran jej zawtórował.
– Miau, miau – kotki zapiszczały.
– Ihaha – koniki głos dały.
– Hau, hau, hau – krzyknęły szczeniaczki.
Głosów był wybór taki!
Zwierzęta ryczały, beczały, kwakały,
gdakały i piały,
szczekały, gęgały, miauczały,
lecz bajki nie powiedziały.*

3. Układanie zdrobnień do nazw młodych zwierząt.
4. Kolorowanie rysunków zwierząt z wiejskiego podwórka.

Dzieci układają przed sobą wykonane wcześniej obrazki zwierząt wiejskich.

- liczymy zwierzęta
- liczymy nogi zwierząt

Rodzic mówi: *Jakie charakterystyczne cechy mają ptaki?* (Skrzydła, dzioby, pióra). Dzieci wskazują te cechy. Pokazywanie ptaków na ilustracji

5. Karta pracy, cz. 4, nr 36.

Dzieci:

- łączą obrazki zwierząt z ich cieniami,
- rysują w ogonie każdego koguta tyle piór, ile wskazuje liczba kropek na karteczce.

6. Zabawa ruchowa *Pora karmienia*.

Tamburyn.

Dzieci swobodnie maszerują naśladując sposób poruszania się kury. Na dźwięk tamburynu lub kłaśnięcie

zatrzymują się, kucają i stukają palcem wskazującym w podłogę – jedzą ziarenka.

7. Ćwiczenia ruchowe

••Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Ziarno dla kury*.

Dzieci stoją w lekkim rozkroku. Zwijają gazetę w kulkę – to ziarno dla zwierząt– i trzymają ją oburącz przed sobą. Na sygnał dzieci przenoszą kulkę z gazety oburącz za głowę, puszcza ją na podłogę za plecami (wysypują ziarna), a następnie zamieniają się w kurki – wykonują skłon do przodu, oburącz chwytają kulkę leżącą z tyłu i podnoszą do góry na znak wykonania zadania.

•• Ćwiczenie mięśni brzucha – *Ukryte ziarno*.

Dzieci leżą na brzuchu. Kulkę układają przed sobą, policzek opierają na dłoniach ułożonych na podłodze jedna na drugiej. Na sygnał wkładają kulkę pod brodę, wyciągają ręce w przód, podnoszą klatkę piersiową i utrzymują przez chwilę taką pozycję. Następnie wracają do pozycji wyjściowej.

•• Zabawa z elementem rzutu i celowania – *Sito*.

Dzieci stoją, trzymając w jednej ręce kulkę z gazety. Rodzic stoi w pewnej odległości od dzieci, trzymając w ręce obręcz opartą o podłogę. Dzieci kolejno rzucają kulką tak, aby przerzucić ją przez środek obręczy – sito. Wykonują ćwiczenie na przemian: prawą ręką i lewą ręką.

•• Ćwiczenie oddechowe.

Dzieci leżą na brzuchu. Kulkę z papieru układają przed sobą. Starają się dmuchnąć na kulkę tak mocno, aby przesunęła się w dowolną stronę.

8. Zabawy na świeżym powietrzu

Opracowała Agnieszka Bazydło

06.05 (środa) dla 5 - latków GRUPA „ZUCHY”

Blok : „Wiosna na wsi”.

Temat: Na podwórku.

Cele:

- rozwijanie mowy;
- rozwijanie sprawności manualnej;
- poznawanie zwierząt z wiejskiego podwórka;
- poznanie nowej techniki malarskiej;

1. Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Teresy Fiutowskiej „Podwórkowa awantura”.

Kura gdacze, kaczka kwacze –

goni kurę mokrą raczej.

Gęś też syczy, kogut pieje.

Gwałtu! Rety! Co się dzieje?

Ryczy krowa, świnia kwiczy,

a indyk się rozindyczył.

Kot mysz goni, głośno miauczy.

– Dość awantur! Już wystarczy!

Tak pies Burek głośno szczeka

i już słysząc go z daleka.

Koza meczy:

mee, mee, mee...

– Czego psisko mądrzy się?

Dla ochłody – wiadro wody

poleją na głowy, brody!

Wyszły z mody awantury!

A sio, gęsi, a sio, kury! –

Powiedziała, co wiedziała,

białą brodą pokiwała,

pochyliła nisko rogi.

– Cisza! Spokój! Zejść mi z drogi!

Awantura się skończyła,

bo ta koza groźna była.

2. Wyjaśnienie niezrozumiałych zwrotów, oraz odpowiedzi na pytania:

- Które zwierzęta brały udział w podwórkowej awanturze?

- Jakie zwierzę próbowało je uspokoić? W jaki sposób to zrobiło?

Zwrócenie uwagi na głosy, jakie wydawały zwierzęta.

krowa-(ryczy) kura -(gdacze) kogut-...(pieje)

kaczka-(kwacze),

3. Zapoznanie z wybranymi popularnymi przysłowiami, których bohaterami są zwierzęta; wyjaśnienie ich znaczenia.

Gdyby kózka nie skakała, toby nóżki nie złamała.

Zapomniał wół, jak cielęciem był.

Koń ma cztery nogi i tak się potyka.

Pasuje jak wół do karety.

Nie kupuj kota w worku.

4. Rozwiązywanie zagadek.

Lubi głośno gdakać,

kiedy zniesie jajko.

Każdy wie, że jest stałą

kurnika mieszkanką.

(kura)

Zakręcony ogonek,

śmieszny ryjek ma o podłogę,

„Chrum, chrum – głośno woła

kto jedzenie da?”

(świnka)

Na przykład łaciate,

w oborze mieszkają.

Pasą się na łąkach,

zdrowe mleko dają.

(krowy)

Nie pieje, nie gdacze,

tylko głośno kwacze.

Po stawie pływa.

Jak się nazywa?

(kaczka)

Grzebień ma na głowie
swoim głośnym pianiem
wszystkich wczesnym rankiem
budzi na śniadanie.
(kogut)

5. Zwierzęta z wiejskiego podwórka – malowanie farbami na porowatym podłożu.

- Podział nazw zwierząt na sylaby i wyodrębnienie głoski w nagłosie (na początku). Chętne dzieci mogą podzielić cały wyraz na głoski. - kura, kogut, owca, baran, krowa, byk, kot, koza.
- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Dziecko przygotowuje kartkę, białe serwetki, klej, farby plakatowe, pędzel. Następnie na kartce przykleja pogniecione białe serwetki, wypełniając nimi całą powierzchnię kartki.

- Malowanie farbami plakatowymi na tak przygotowanej fakturze zwierząt wybranych przez dzieci. Malowanie tła farbą w jasnym kolorze.

6. Kolorowanka wodna „Kura i kurczątka” (wyprawka - fioletowa teczka z gumką).

7. Karta pracy cz. 4, str. 3 i 6.

opracowała: Anna Domańska

06.05 (środa) dla 6-latków (zerówka)

Blok „Wiosna na wsi”.

Temat: Na podwórku.

Cele:

- rozwijanie szybkiej reakcji na ustalone sygnały;
- rozwijanie sprawności manualnej;
- poznanie nowej technik plastycznej;
- rozwijanie umiejętności stosowania różnego metrum podczas rytmizowania tekstu.

1. Zapoznanie z wybranymi popularnymi przysłowiami, których bohaterami są zwierzęta; wyjaśnienie ich znaczenia.

*Gdyby kózka nie skakała, toby nóżki nie złamała.
Zapomniał wół, jak cielęciem był.
Koń ma cztery nogi i tak się potyka.
Pasuje jak wół do karety.
Nie kupuj kota w worku.*

Rytmizowanie wybranego przysłowia; ilustrowanie go ruchem według pomysłów dzieci.

2.Karta pracy, cz. 4, s. 9.

3. Zabawa rozwijająca poczucie rytmu – *Zagadki*.

Dzieci zajmują miejsca na okręgu, w siadzie skrzyżnym. Słuchają zagadek Bożeny Formy, które recytuje nauczyciel: Powtarzają kilka razy za nauczycielem kolejne wersy wybranej zagadki w nadanym przez nauczyciela rytmie.

Nauczyciel recytuje zagadki, dzieci rytmicznie wykonują ustalone gesty.

Dzieci recytują, równocześnie wykonując ustalone gesty:

*Lubi głośno gdakać,
kolana*

kiedy zniesie jajko.

Każdy wie, że jest stałą

kurnika mieszkanką. (kura)

naprzemiennie klaszczą, uderzają w swoje

(cała zagadka),

*Zakręcony ogonek,
dłońmi*

śmieszny ryjek ma

wykonują naprzemiennie cztery uderzenia

o podłogę, cztery razy klaszczą

(cała zagadka),

*„Chrum, chrum – głośno woła –
kto jedzenie da?” (świnka)*

Na przykład łaciate,

w oborze mieszkają.

kolana,

Pasą się na łąkach,

zdrowe mleko dają.

(krowy)

przechodzą do pozycji stojącej,

wykonują cztery uderzenia o

wykonują obrót wokół siebie,

wykonują cztery klaśnięcia,

*Nie pieje, nie gdacze,
tylko głośno kwacze.*

Po stawie pływa.

Jak się nazywa?

(kaczka)

maszerują w miejscu,

wykonują ruchy naśladujące pływanie,

Grzebień ma na głowie,

*swoim głośnym pianiem
wszystkich*

budzi na śniadanie.

(kogut)

przechodzą do siadu na piętach,
wykonują *wczesnym rankiem* zagadka).

naprzemiennie uderzanie:

raz w swoje kolana, następnie w kolana kolegi (cała)

3. **Zwierzęta z wiejskiego podwórka – malowanie farbami na porowatym podłożu.**

- Podział nazw zwierząt na sylaby lub na głoski.

Zdjęcia/obrazki zwierząt z wiejskiego podwórka.

Nauczyciel przygotował zdjęcia/obrazki zwierząt. Dzieci je losują. Nazywają przedstawione na nich zwierzęta. Dzielą ich nazwy na sylaby (5-latki) lub na głoski (6-latki). Przykładowe zdjęcia/obrazki: kura, kogut, owca, baran, krowa, byk, kot, koza.

- Zabawa *Co to za zwierzę?*

Określanie przez chętne dzieci cech danego zwierzęcia, bez podawania jego nazwy.

Odgadywanie nazw zwierząt przez pozostałe dzieci. Np. *To zwierzę ma białe pióra, długą szyję i woła: Gę, gę. (gęś) To zwierzę pilnuje podwórka i mieszka w budzie. (pies)*

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Dla każdego dziecka: kartka, białe serwetki, klej, farby plakatowe, pędzel.

- Przyklejanie na kartkach pogniecionych białych serwetek, wypełnianie nimi całej powierzchni kartki.

- Malowanie farbami plakatowymi na tak przygotowanej fakturze zwierząt wybranych przez dzieci.

- Malowanie tła farbą w jasnym kolorze.

- Wykonywanie prac przez dzieci.

4. Zabawa ruchowa – *Kurki i kogut.*

Dzieci są kurkami. Spacerują po wyznaczonym miejscu ogrodu przedszkolnego, naśladując zbieranie ziarenek. Wybrane dziecko – kogut – chodzi między nimi, co pewien czas głośno pieje: *Kukuryku!* i macha rękami (skrzydłami). Kurki wołają: – *Ko, ko, ko...* Jak najszybciej przybiegają do koguta. Kiedy kogut zaczyna spacerować, kurki rozchodzą się w różnych kierunkach. Przy powtórzeniach zabawy następuje zmiana dziecka pełniącego rolę koguta.

5. Kolorowanka wodna – *Kura i kurczątka.*

Dla każdego dziecka: wyprawka, kolorowanka wodna *Kura i kurczątka*, pędzelek, kubeczek z wodą.

6. Karta pracy *Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby*, cz. 2, s. 69.

Czytanie zadań. Wpisywanie odpowiednich liczb.

Dla chętnych*

Źródło: <https://www.kidipage.com/pl/karty-pracy/matematyka/index.html>

	4	1	1, __, 3, 4, 5 2, 4, 5
	2	5	5, 6, __, 8, 9 7, 4, 5
	6	5	2, 3, 4, __, 6 8, 6, 5
	5	8	6, 7, __, 9, 10 5, 2, 8
	3	4	5, 6, __, 8, 9 3, 8, 7
	5	3	

Milej pracy 😊

Wychowawca
Ewelina Wysocka